

most a boldogtalanokra. És most a békétlenekre. És most kezdjétek előlről, és sose hagyjátok abba — szólt a mester meditációs leckéje.

(40)

— Isten nem vágyik nálad többre — mondta a mester egy tanítványnak, aztán a következőnek, aztán a harmadiknak, aztán a tízezrediknek, aztán a postásnak, aztán a tízezredik postásnak, aztán a tenger mögötti népeknek, aztán a galaxisokon túli lelkeknek, aztán minden porszemnek a sivatagban külön-külön, aztán leroskadt, és egy csésze tea fölé hajolt, és a tea tiszta tükréből saját idegen arca tekintett vissza rá, és a szemet a tea tükrében nem árnyalta félelem, és a száj a tea a tükrében mosolygott, és az élet a tea tükrében boldogan hunyt ki.

FECSCKE CSABA

Kopott képeslap

*szelek csattogó vitorlái
a tenger fölött a sziklán ólálkodó
köd kiontott bele a sószagú táj
még nem volt reggel mely ilyen
duroán követelően rontott volna rám
az örökös morajlás a víz ahogy
hátára veszi az eget és időt
arcod messziről fölfehérlő felhő
éhes sirályok tépik szét mire
beazonosíthatnálak de mindenki te vagy
hát nem tévedhetek regény zugában
meglapuló álm amit minden pillanat felriaszt
kiüt rajtam a só viszketni kezd a bőröm
és a szívem így kapom vissza ama
hamvába holt nyarat
fájdalmak régi ízét lustálkodó érzéseket*

Szövésheiba

*a (20.) század elején nagyanyám
kivett a lelenből egy tizenhárom éves
fiúcskát nem mintha híjával lettek volna
éhes szájnak négy kis kenyérpusztító*